

1) Saksan liittotasavalta on laiminlyönyt kasvinsuojeluvälineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY nojalla sille kuuluvat velvoitteet, lukuunottamatta direktiivin 10 artiklan 1 kohdan toista luettelakohdtaa, koska se ei ole asetetussa määräajassa antanut direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

2 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-336/94 (Sozialgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eftalia Dafeki vastaan Landesversicherungsanstalt Württemberg (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliturva — Kansallinen lainsäädäntö, jossa väestörekisteriotteille annetaan erilainen merkitys todistena sen mukaan, ovatko ne kotimaisia vai ulkomaisia)

(98/C 41/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-336/94, jonka Sozialgericht Hamburg (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Eftalia Dafeki vastaan Landesversicherungsanstalt Württemberg ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 ja 51 artiklan tulkinnasta sellaisiin Saksan säännöksiin nähden, joissa väestörekisteriotteille annetaan erilainen merkitys todistena sen mukaan, ovatko ne kotimaisia vai ulkomaisia, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentin tehtäviä hoitava neljännen ja kuudennen jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten sosiaaliturvalaitosten ja kansallisten tuomioistuinten on niissä

menettelyissä, joissa pyritään määrittämään siirtotyöläisen oikeus sosiaalietuuksiin yhteisön kansalaisena, luotettava toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamiin väestörekisteriotteisiin ja muihin vastaaviin henkilötietoja koskeviin asiakirjoihin, elleivät kyseiseen yksittäistapaukseen liittyvät konkreettiset seikat aseta niiden virheettömyyttä vakavasti kyseenalaiseksi.

(¹) EYVL C 392, 31.12.1994.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

2 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-188/95 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fantask A/S ym. vastaan Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (¹)

(Direktiivi 69/335/ETY — Yhtiöiden rekisteröintimaksu — Kansalliset prosessuaaliset määräajat)

(98/C 41/07)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-188/95, jonka Østre Landsret (Tanska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Fantask A/S ym. vastaan Industriministeriet (Erhvervsministeriet) ennakkoratkaisun pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, 15.6.1985, s. 23), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 2.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direk-*

tiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, 12 artiklan 1 kohdan e alakohdalla on tulkittava siten, että osakeyhtiöiden ja rajavastuuyhtiöiden rekisteröinnistä sekä niiden pääoman korotusten rekisteröinnistä kannettavat maksut on määritettävä pelkästään kyseisistä menettelyistä aiheutuvien kustannusten perusteella, jotta niitä voitaisiin pitää korvausluonteisina, kun lisäksi otetaan huomioon, että näillä määrillä voidaan kattaa myös ilmaiseksi suoritetuista, vähämerkityksisistä rekisteröinneistä aiheutuneet kustannukset. Jäsenvaltiolla on näitä määriä lasiessaan oikeus ottaa huomioon kaikki rekisteröintitoimiin liittyvät kustannukset, mukaan lukien niihin kohdistettavissa oleva osuus yleiskuluista. Lisäksi jäsenvaltiolla on oikeus säätää kiinteistä maksuista ja vahvistaa pysyvästi niiden suuruus, kunhan se varmistaa säänmöllisin väliajoin, että nämä määrät eivät edelleenkään ylitä kyseisten hallintotoimien keskimääräisiä kustannuksia.

- 2) Yhteisön oikeus on esteenä sille, että direktiivin 69/335/ETY vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevat kanteet voidaan hylätä sillä perusteella, että näiden maksujen maksuunpano on tapahtunut jäsenvaltion viranomaisten anteeksiannettavan virheen johdosta siltä osin kuin kyseisiä maksuja on kannettu pitkän ajanjakson ajan ilman, että nämä viranomaiset tai maksuvelvolliset olisivat tienneet niiden lainvastaisuudesta.
- 3) Yhteisön oikeus ei tällä hetkellä ole esteenä sille, että jäsenvaltio, joka ei ole asianmukaisesti saattanut direktiiviä 69/335/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystä, vastustaa direktiivin vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevia kanteita vetoamalla kansalliseen vanhentumisaikaan, joka alkaa kulua kyseisten maksujen eräpäivästä, kun tällainen määräaika ei ole yhteisön oikeuteen perustuvien kanteiden osalta epäedullisempi kuin kansalliseen oikeuteen perustuvien kanteiden osalta ja kun se ei tee yhteisön oikeuden mukaisten oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.
- 4) Direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 10 artiklan ja 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan säännösten perusteella niitä yhdessä tulkittaessa yksityisille muodostuu oikeuksia, joihin he voivat vedota kansallisissa tuomioistuimissa.

(¹) EYVL C 229, 2.9.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

4 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-97/96 (Oberlandesgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Verband deutscher Daihatsu-Händler eV vastaan Daihatsu Deutschland GmbH (¹)

(Yhtiöoikeus — Tilinpäätös — Julkistamisen laiminlyönnistä säädetyt seuraamukset — Ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 6 artikla)

(98/C 41/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-97/96, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Verband deutscher Daihatsu-Händler eV vastaan Daihatsu Deutschland GmbH ennakkoratkaisun niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8) 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 4.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY 6 artiklaa on tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa kansallinen lain-säädäntö, jonka mukaan ainoastaan osakkaat, velkojat tai useamman yrityksen yhteinen yritysneuvosto taikka yhtiön yritysneuvosto voivat vaatia tässä kansallisessa laissa säädetyn seuraamuksen määräämistä, kun yhtiö ei ole noudattanut ensimmäisessä direktiivissä 68/151/ETY tarkoitettua tilinpäätöksen julkistamisvelvollisuutta.
- 2) Koska direktiivi ei voi sellaisenaan luoda velvoitteita yksityisille ja koska siihen ei näin ollen voida sellaise-